

Carry Slee
Juf Braaksel
en de geniale ontsnapping

Met illustraties van Iris Boter

δ

Copyright ©2026 Uitgeverij Dyslexion

ISBN 9789463245760

NUR 282

Papier met FSC-certificaat

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Uitgeverij Dyslexion

Dit boek verscheen eerder als reguliere uitgave bij Uitgeverij Moon, Amsterdam

© Carry Slee 2020

© Illustraties: Iris Boter, 2020

Omslagontwerp Caren Limpens

Dit boek is gebaseerd op de 5e druk 2023

Dit boek is uitgegeven in het lettertype Dyslexie.
Kijk op www.dyslexiefont.com voor meer informatie.

Voor meer informatie of bestellen ga je naar www.dyslexion.nl

1

Elke dag staat juf Evi groep zes bij de deur op te wachten, maar nu zit ze met een zorgelijk gezicht achter haar tafel als de kinderen binnenkomen.

‘Wat is er, juf?’ vraagt Lotte als iedereen zit.

Juf Evi doet de deur dicht. ‘Juf Brakel heeft een plan, en daar zullen jullie niet blij van worden.’

‘Wat voor plan, juf?’

‘Ik vind het heel moeilijk om jullie dit te vertellen.’

Ze haalt diep adem.

Het is doodstil in de klas. Wat zal Braaksel nu weer hebben bedacht? Net als juf Evi begint te praten, wordt de deur van de klas opengegooid.

Zonder iets te vragen stapt juf Brakel naar binnen,

duwt juf Evi van haar stoel en gaat zelf zitten.
‘Jullie hebben het zeker al van juf Evi gehoord?
Er gaat hier op school een grote verandering
plaatsvinden.’
‘Ik wilde het net aan de kinderen vertellen,
juf Brakel.’
‘Ik had het kunnen weten,’ zegt juf Brakel boos.
Ze kijkt de klas aan. ‘Ik loop al een tijdje met
een bepaalde vraag rond: hoe kan ik ervoor zorgen
dat deze school beter gaat presteren?
Wat denken jullie zelf? Vingers graag. Daan?’
‘U kunt de pauzes langer maken,’
zegt Daan. ‘Buitenlucht is heel goed voor ons.’
‘Jaaa!’ vallen de anderen hem bij.
‘Hoe durf je zulke onzin uit te kramen?’
buldert juf Brakel. ‘Na schooltijd kun je je
bij me melden. Langere pauzes... Als het aan mij lag
kregen jullie helemaal geen pauze meer.
Wie heeft nog meer een idee?’
Niemand steekt zijn vinger op.
‘Dan zal ik het jullie vertellen. Dat jullie slecht
presteren komt doordat jullie juf niet snapt dat
je vrienden en vriendinnen nooit naast elkaar
moet zetten.’
‘Het is belangrijk dat de leerlingen zich fijn voelen
in de klas,’ zegt juf Evi.
‘Ja, ik weet dat je er niets van begrijpt!’
buldert juf Braaksel verder. ‘Vrienden en vriendinnen
moeten juist niet naast elkaar zitten.’
‘Jawel!’ wordt er geroepen.
‘U hoort het,’ zegt juf Evi.
Juf Brakel begint gemeen te lachen. ‘Maar ik wil
de kinderen niet zomaar een andere plek geven

in de klas, nee, mijn plan is nog veel beter.
Vrienden en vriendinnen zullen niet gewoon apart van elkaar zitten, een van de twee gaat de klas uit, naar de klas van meester Hugo. Dat zal jullie leerprestaties zeker bevorderen.’
Er gaat een verontwaardigd gejoel op.
‘Stilte!’ Juf Brakel slaat met haar liniaal op de tafel.
‘Luister goed, ik heb de nieuwe indeling nog niet helemaal rond, maar van enkelen van jullie weet ik het al.’
De leerlingen kijken elkaar geschrokken aan.
‘Het koppel Bram en Daan natuurlijk, de grootste raddraaiers van deze school. Bram verdwijnt naar meester Hugo.’ Bram laat van schrik zijn pen vallen.
‘En Zoë en Anna gaan ook uit elkaar. De rest horen jullie later.’
Sanne steekt haar vinger op. ‘Maar juf Brakel, dan krijgt meester Hugo toch veel te veel leerlingen?’
‘Ja,’ zegt Julian, ‘dan ploffen ze uit het lokaal.’
‘Dit is toch niet te geloven.’ Juf Brakel kijkt juf Evi aan.
‘Ik wist dat de leerlingen van deze klas niet zo pienter waren, maar zó dom, dat had ik niet gedacht. De vrienden en vriendinnen bij meester Hugo worden ook uit elkaar gehaald en die komen hier.’
Zonder nog iets te zeggen loopt ze de klas uit.
‘Dit pikken we niet!’ roept Daan.
‘We gaan staken!’ roept Bram.
‘Als dit doorgaat, gaan we allemaal van school,’ zegt Lotte.
‘Hoe kan Braaksel dit nou doen?’ zegt Sanne.
‘Omdat ze een monster is!’ roept iemand.

‘Ze is ontsnapt uit het spookhuis.
Daarom doet ze dit.’
Lotte en Thijs zuchten. Ze weten wel waarom
juf Brakel dit doet. Omdat ze heel gemeen is.
‘Ik wou dat ik naar de klas van meester Hugo mocht,’
zegt Kima. ‘Mijn beste vriendin Fatima zit
bij meester Hugo.’

‘Konden we maar ruilen,’ zegt Zoë.
‘Wij laten ons niet uit elkaar zetten, hè?’
Zoë slaat een arm om Anna heen.
‘En wij ook niet!’ roepen verschillende kinderen
door elkaar.
‘Het is nog niet zover, jongens,’ sust juf Evi de boel.

‘Gelukkig heb ik ook nog een goed bericht voor jullie. Volgende maand wordt er een begin gemaakt met de beloofde kinderboerderij.’

‘Yes!’

‘Thijs, wil jij dat tegen Lucas zeggen?’

Tenslotte hebben we het aan Lucas te danken.

Als hij de wedstrijd voor de slimste leerling niet had gewonnen, was er geen sprake van deze kinderboerderij.’

‘Zal ik doen!’ roept Thijs blij.

‘En nu ga ik jullie vertellen wat ons nieuwe project is.’

‘Braaksel opblazen met dynamiet!’ roept Bram.

‘Stoppen nu,’ zegt juf Evi. ‘Ons nieuwe project gaat over jullie babytijd. En specifiek over de dag waarop jullie zijn geboren. Ik wil dat jullie woensdag allemaal een babyfoto van jezelf meenemen. Denken jullie dat dat lukt?’

‘Daan, jij hoeft geen foto mee te nemen van toen je een baby was,’ zegt Zoë. ‘Juf kan de schoolfoto gebruiken. Je bent nog steeds een baby!’

‘Mammie, mag ik op je schoot...’ piept Daan.

Op de fiets naar huis denken Lotte en Thijs alleen maar aan het plan van juf Brakel.

‘Ze moet écht weg,’ zegt Lotte. ‘We moeten van haar af.’

‘Was Lucas er nog maar,’ verzucht Thijs. ‘Dan kon hij ons helpen. Hij heeft altijd zulke goede plannen.’

‘Ik vind het ook erg dat Lucas is verhuisd,’ zegt Lotte.

‘Maar je weet wat hij heeft gezegd: we mogen hem altijd om hulp vragen. Maar zonder hem

moet het ook lukken.

We beginnen meteen vandaag.'

Nadat ze Max bij Lotte thuis hebben opgehaald rijden ze naar Thijs' huis.

'Ga maar vast naar het vlot, Max,' zegt Lotte.

Ze willen net Thijs' huis in gaan als Max achter hen aan naar binnen glipt.

'Je mag naar het vlot, zei ik.' Lotte houdt de deur open, maar Max blijft piepend staan met zijn staart tussen zijn poten.

'Hij is bang,' zegt Lotte. 'Hm, misschien loopt er een muis buiten? Grappig hè, muizen vindt hij doodeng.' Ze werpt een blik in de tuin en dan ziet ze twee vrouwen die langs het hek lopen.

'Wát?' Snel wenkt ze Thijs. 'Bij het hek,' sist ze.

Ze kijken elkaar stomverbaasd aan. 'Alie Cyaankali en die andere engerd, Greta Granaat,' fluistert Lotte en tegelijk duiken ze weg.

'Dat kan toch niet?' zegt Thijs.

'Die zitten in de gevangenis.'

'Maar ze zijn het wel,' zegt Lotte.

'Ze zijn dus al vrij.'

'Nu al?' zegt Thijs. 'Dan hebben ze echt maar heel kort vastgezeten. Hoe kan dat nou?

De politie wist van hun enge plan met Lucas!'

'Arme Max.' Lotte streelt zijn kop.

'Logisch dat je niet naar buiten durfde, jij zag die enge vrouw die jou dood wilde maken.'

'En Lucas' hersens wilde opeten,' zegt Thijs.

'Alleen maar omdat hij zo slim is.' Hij krijgt op slag buikpijn als hij eraan denkt. Het was ook zo eng.

Ze hadden Lucas net op tijd kunnen redden.

'Ze gaan vast naar het huis van Braaksel,' zegt hij.

‘Ze zijn natuurlijk kwaad omdat Braaksel hen heeft verraden... Kom, we gaan achter ze aan. Ik moet weten waar ze naar op weg zijn.’

‘Jij blijft hier, Max. Ik ben veel te bang dat ze jou weer te pakken krijgen.’ Lotte maakt Max achter het hek vast. Dan rennen ze achter de vrouwen aan. Vlak bij het huis van Braaksel, dat gelukkig niet zo ver is, duiken ze de struiken in en sluipen ze dichterbij.

Ze zien dat Alie Cyaankali een envelop uit haar zak haalt en naar de brievenbus naast het hekje van Braaksel loopt. ‘Zo, stuk schimmelkaas,’ horen ze haar zeggen. ‘Nu is het jouw beurt om achter de tralies te zitten.’

‘En veel langer dan wij,’ grinnikt Greta Granaat.

‘Gelukkig bedachten we dat briljante plan,’ zegt Alie lachend.

‘Ik zie nog het gezicht van de gevangenisdirecteur voor me toen ik zei dat we iets heel ergs van hem wisten. Iets waarvan hij het niet fijn zou vinden als het in de krant kwam.’

‘En toen zei ik: “Je kunt het niet ontkennen, want we hebben bewijzen,”’ zegt Greta.

‘Hij werd lijkkleek, geweldig,’ grinnikt Alie.

‘En we wisten helemaal niks, maar hij trapte in ons verzinsel. Die sukkel legde meteen zijn hand op zijn dure horloge en begon te piepen. Hilarisch! “Ik steel nooit, geloven jullie me, maar ik wilde deze Rolex zo graag hebben. Ik kan het alleen nooit betalen. Vertel het alsjeblieft aan niemand.” Hij begon ook helemaal te zweten, haha.’

‘En zijn gezicht toen jij zei: “Maak je geen zorgen, schetenbakker, we hoeven jouw geld helemaal niet.’

We willen uit de gevangenis.” Ik kwam niet meer bij!’
De vrouwen gniffelen gemeen.
Alie laat de brief in de bus vallen.
‘We zullen dat kreng krijgen, hoe durft ze ons
te verraden,’ zegt Alie Cyaankali.
‘Onze wraak zal zoet zijn,’ vult Greta grinnikend aan.
De vrouwen draaien zich grinnikend om en lopen weg.

Lotte en Thijs kijken hen vanuit de struiken na.
‘Wisten we maar wat er in die brief staat,’
zegt Thijs zachtjes.
‘Dat komen we echt wel te weten.’ Lotte wacht
tot de twee vrouwen uit het zicht zijn verdwenen.
‘Jij gaat op de uitkijk staan en waarschuwt als
Braaksel eraan komt.’ Ze rent naar de brievenbus.
Lotte steekt haar vingers in de gleuf
van de brievenbus.
‘Ik kan er niet bij,’ zegt ze. Ze kijkt om zich heen
en dan ziet ze een takje.
‘Dat lukt je nooit,’ zegt Thijs,
die ziet wat ze van plan is.
‘Laten we weggaan. Zo meteen komt Braaksel eraan.’
Maar Lotte moet en zal de brief hebben. Ze duwt
het takje in de brievenbus en probeert de envelop
omhoog te duwen. Het lukt! Opnieuw gaat ze met
haar hand in de brievenbus.
‘Ja, ik heb hem,’ zegt ze. Ze pakt een puntje
van de envelop en trekt hem omhoog.
‘Hebbes!’ roept ze blij. ‘En nu wegwezen.’
Ze willen niet dat Thijs’ moeder ziet wat ze van plan
zijn, daarom rijden ze naar het huis van Lotte,
want daar is nog niemand thuis. Lottes moeder
is nog aan het werk.

Zodra ze binnen zijn zet Lotte een pannetje water op het vuur. Ze wacht tot er stoom uit het pannetje komt en dan houdt ze de brief erboven. Na een tijdje laat de lijm los.

Lotte trekt de envelop voorzichtig open en haalt de brief eruit. Haar vingers trillen, maar het lukt. 'Wat een hanenpoten. Ik kan het bijna niet lezen,' zegt Thijs als hij de brief ziet.

Maar Lotte lukt het wel. 'Lieve vriendin,' leest ze.

*Wat hebben we je gemist
toen we in de gevangenis zaten.
Toen voelden we pas hoeveel we van je houden.
Jij bent ons grote voorbeeld. Jou mag niets*

overkomen. Want de politie gaat op zoek naar jou. Er zit een jongen op jouw school die jou in de gevangenis wil hebben. Hij heet Thijs.

Lotte en Thijs kijken elkaar verbaasd aan.

Die etter verzamelt bewijs om jou op te laten sluiten. We zagen hem al het politiebureau uit komen. Grijp dus in voordat het te laat is. Wij helpen je erbij. Je lieve vriendinnen, Alie Cyaankali en Greta Granaat.

Ze zijn er even stil van.

‘Dus ze willen helemaal geen wraak nemen,’ zegt Lotte.

‘Ik snap er niks van, waarom zeiden ze dat dan?’

‘Er staan ook allemaal leugens over mij in,’ zegt Thijs.

‘Ik heb helemaal geen bewijs en ik ben niet bij de politie geweest. Braaksel mag deze brief echt niet lezen.’

Lotte pakt een doosje lucifers, neemt de brief mee naar buiten en graaft met haar handen een kuiltje in de tuin. Ze steekt een lucifer aan en verbrandt de brief.

‘Zo,’ zegt ze, ‘die is weg.’

En dan maakt ze het kuiltje dicht.